

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011789
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114011789.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. februára 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného

V. L.

nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom K., L. J. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v B. F.,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 6Pp/95/2014-17 zo dňa 11.12.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 6Pp/95/2014-17 zo dňa 11.12.2014 bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. zamietnutý návrh odsúdeného V. L. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť odsúdený. Obhajca v písomnom odôvodnení sťažnosti namietal, že súd nesprávne zistil skutkový stav vo vzťahu k splneniu materiálnej podmienky podmiennečného prepustenia, v dôsledku čoho zamietol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie. Súd pri nesplnení materiálnej podmienky poukázal na to, že vzhľadom k trestnej minulosti odsúdeného a jeho resocializačnej prognóze je riziko recidívy príliš veľké. Je pravdou, že u odsúdeného ide o opakovanú trestnú činnosť, avšak väčšinu trestnej činnosti odsúdený spáchal v rozmedzí rokov (2009-2010). Z hodnotenia ústavu vyplýva, že správanie odsúdeného je na požadovanej úrovni. V prípade podmiennečného prepustenia odsúdeného sú vytvorené predpoklady, aby proces jeho adaptácie bol úspešný. Garanciami sú prísľub založenia pracovného pomeru zamestnávateľom V., s.r.o., K., ako aj písomná záruka matky odsúdeného. Odsúdený sám uviedol, že má vážne chorú matku a že má maloletého syna. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vyhovieť sťažnosti odsúdeného za súčasného nariadenia probačného dohľadu a stanovenia primeraných povinností zamestnať sa v skúšobnej dobe a podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o procesný postup, súd prvého stupňa správne o návrhu odsúdeného rozhodoval na verejnom zasadnutí, na ktorom sa odsúdený mal možnosť vyjadriť.

Súd prvého stupňa nepochybil, pokiaľ v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona skúmal splnenie zákonných podmienok pre rozhodnutie o podmieňanom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Z ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák. vyplýva jednak formálna podmienka, ktorú odsúdený splnil a to vykonanie príslušnej časti z uložených trestov odňatia slobody. Pokiaľ ide o podmienku plnenia povinnosti a správania sa počas výkonu trestu odňatia slobody, táto bola splnená čiastočne.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmieňane prepustený, musí ale súd dospieť k záveru, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Rozhodnutie o tejto skutočnosti robí súd na základe viacerých dôkazov, a teda aj z hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Podľa posudku ústavu odsúdený nebol disciplinárne odmenený, ani potrestaný. Program zaobchádzania plní čiastočne, pričom nedostatky sa vyskytujú v pracovnej oblasti a spôsobe trávenia voľného času. Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá, na základe stredného rizika sociálneho zlyhania z dôvodov skúseností s užívaním drog. V závere hodnotenia riaditeľ ústavu konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmieňané prepustenie a ústav neodporúča jeho podmieňané prepustenie. Uvedené závery pritom súd prvého stupňa vyhodnotil aj z pohľadu opakovaného páchania trestnej činnosti odsúdeným. Odsúdenému už v jednom prípade bolo umožnené podmieňané prepustenie, ktoré sa minulo účinkom. Hodnotiac všetky uvedené skutočnosti, prihliadajúc aj na negatívne hodnotenie ústavu, sa senát krajského súdu stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že riziko recidívy u odsúdeného vzhľadom k jeho trestnej minulosti a resocializačnej prognóze je príliš veľké, aj s ohľadom na ponúknuté záruky nie je možné konštatovať, že odsúdený v prípade podmieňaného prepustenia by sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, resp. že by viedol riadny život. Súčasne súd musel prihliadnuť aj k tomu, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia.

Z uvedených dôvodov nepovažoval preto krajský súd sťažnosť odsúdeného za dôvodnú a túto potom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.